

Но до тосъ не драгъ памъ частъ,
Нек' са чува чашният звонъ
Да живѣе любовта.

Пътници на този свѣтъ
Не грижете са за тамъ
Дѣто царствува Плутонъ.
Този свѣтъ е сѫдій цѣтъ!
И утѣха намъ и вамъ
Е Ципридиинйтъ демъ.

Пакъ подиръ малко са мѣни размѣръ и тонъ на музика-
та и послѣдува.

Ако краткыйтъ животъ
И на косьмъ да стое,
Пакъ въ пѣсни той въ хороводъ
Весело да са двои.
Ехъ, вѣй младини млады!
Никой да са не свѣни
На момичешки гѣрды
Чело да си ослони.

Пристѫпи третій другій купъ момы къмъ странныя ощи жер-
твенникъ, съ чаши пълни вино за здравица и чу са музика побав-
на по тона и по размѣра.

Ела, еви са, мила сѣнка,
Ела въ безпѣлтны си духъ
Да чуешъ дружескій привѣтъ
Отъ насъ накитени съ вѣщи.
До като сѫдбата й засмѣна
Не вѣне и послѣдни листъ,
И пый въ рѣка съ чаши Нектъръ
Здрависвамы пріятель старъ.
Когато нашій редъ настане
Око за вѣченъ склонимъ сѣнь
Ты посрѣдни другари стары
Съ вечера въ тѣмната си домъ,